

ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ, 14 ՓԵՏՐՈՒՄ, 2022

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմաստութիւն վարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա վիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 119

ԵՐԱՆԵԼԻ Է ՏԻՐՈՋ ՕՐԷՆՔԻՆ ՀԱՄԱՁԱՅՆ ԱՊՈՐԴԸ

Երանի անոնց, որոնք ամբասիր կեանք մը կ'ապրին,
որոնք կ'ապրին Տիրոջ Օրէնքին համաձայն:
Երանի անոնց, որոնք Տիրոջ պատուիրանները կը գործադրեն,
ամբողջ սրտով անոր կը հնազանդին.
որոնք չարիք չեն գործեր,
այլ՝ անոր ճամբուն մէջ կը քալեն:
Դուն հրամայեցիր
բժախնդրութեամբ գործադրել հրահանգներդ:
Ինչքան կ'ուզեմ անշեղ ընթացքով
գործադրել քու կանոններդ:
Այն ատեն ամօթ պիտի չզգամ ամէն անգամ որ
ուշադրութիւնս դարձնեմ քու պատուէրներուդ:
Որքան կը սորվիմ արդար դատաստաններդ,
այնքան կը գոհաբանեմ քեզ անկեղծ սրտով:
Պիտի գործադրեմ քու կանոններդ,
բնաւ, բնաւ մի լքեր վիս:

ՇԱՐԱԿԱՆ-ԱՊՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Ամենատուրք Երրորդութիւն, տուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
*աջ թո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի նանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ թո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:*

ՕՐՈՒԲԱՆ ՆԻՒԹԸ

ԱՌԱԿԱՑ 23-24 ԳԼՈՒԽ

ԵՐԵՍՈՒՆ ԻՄԱՍՏՈՒՆ ԽՕՍՔԵՐ 23:29-35--24:1-10

Պօղոս Առաքեալ առիթով մը օգրագործելով նոյն այս գիրքը Առակաց 3.11-12, պիտի յիշեցնէր իրեն հաւաքակից քոյրերուն եւ եղբայրներուն ըսելով. «Որդիակ, մի արհամարհէր Տիրոջ խրատը, եւ մի վիհափր երբ քեզ յանդիմանէ, որովհետեւ Տէրը երբ կը խրատէ՝ կը նշանակէ թէ կը սիրէ քեզ, երբ կը պարտէ՝ կը նշանակէ թէ քեզ իբր գաւակ կ'ընդունի»: Ահա այս ամբողջ գիրքին բովանդակութիւնը այս նպատակը կը հետապնդէ մեզ խրատելու, երեւիտեալ այդ բոլորը ցոյց կու տան Աստուծոյ սէրը հանդէպ մարդուն: Այո, մենք որպէս մարդ արարած դժուար թէ ընդունինք խրատը, յաճախ նաեւ դժգոհելով, փրփրալով: Յաճախ նաեւ կը դժուարանանք նոյնիսկ հասկնալու, թէ այս խրատին մէջ ուր է սէր կոչուածը, այս ինչ սիրելու եղանակ է: Պօղոս Առաքեալ յարակօրէն կը բացատրէ, կարդանք ամբողջութեամբ Եբրայեցոց նամակը 12:5-11, որու աւարտին կ'ըսէ. «Ճիշդ է որ ռեւէ յանդիմանութիւն նոյն պահուն չ'ուրախացներ, այլ կը փրփրմեցնէ, բայց յետոյ՝ անով կրթուածներուն արդար կեանքի մը խաղաղութիւնը կը պարզուէ»: Շարունակելով 23:29-35 համարները, ուր ամբողջ այս հարուածը գգուշացում է հեռու մնալու գինիէն, այս պարագային գինին այսպէս կը դառնայ ներկայացուցիչ այն բոլոր տեսակի նիւթերուն, որոնց ազդեցութեան տակ մարդը կրնայ վայի, ցաի, կռիւի, փրփրման, վերքի, աչքերու կարմրութեան ենթարկուի: Այսպէս կայ երկու տեսակի մարդ՝ գինիին բով մնացողը եւ խառնուած գինի փնտրելու գացողը: Կը նշանակէ, մէկը գրած է այդ խառնուած գինին ու անոր մօտ մնացեր է, իսկ միւսը փնտրութի մէջ է: Հետաքրքրական է որ գինին ինչեր կրնայ ընել, որմէ կը գգուշացնէ: Միւս կողմէ գգուշացում խառնուած գինիէն, խորհրդանիշ է ըսելու համար, անոր մէջ խառնուածը աշխարհիկ երեւոյթներ: Ուրեմն այս նախադասութիւնը նկատի առած, կը նշանակէ ուրեմն կայ ոչ խառնուած գինի, այն գինին որ Քրիստոս տուած Կանայի հարսանիքի ժամանակ: Գինի մը որ կ'ուրախացնէ քեզ, բայց ոչ վայ ու ոչ ցաւ պարճառող: Ոչ կռիւ եւ ոչ ալ փրփրմանք պարճառող:

31-32 համարներուն մէկ այլ ուրիշ փարբերակը հետեւեալն է, գինին շիշին մէջ հանգիստ կեցեր է, կամ նստեր է, անհիկա երբ փորոջ մընէ քեզ կը խանգարէ: Այսպէս ալ կը գգուշացնէ, որ մի խափուիր անոր կարմիր գոյնէն, անհիկա յետոյ օձի նման կը խառնէ ու քարքի նման կը խայթէ: Այդ խառնելն ու խայթոցը անմիջապէս կը բացատրէ ըսելով. «աչքդ օտար կ'ինտրու, իսկ սիրտդ, մրածումներդ, խորհուրդներդ ծուռ բաներու պիտի երթան»: Իսկ 34-35 համարները կը նմանցնեն այդ վիճակը այն նաւուն որ խորակուելու վրայ է, բայց անձը մերժումի եւ ուրացումը վիճակի մէջ է, ըսելու համար ես լաւ եմ, բան մը չեմ գար, բան մը չունիմ, ըզնհակառակը փակալին փնտրութի մէջ եմ, «Երբ պիտի արթնանամ որպէսզի նորէն խմեմ»: Այս հարուածու ախտաճանաչում է որ կատարեց, բայց անոր լուծումը, Քրիստոսի վերադառնալ որպէսզի անհիկա բժշկէ, ուրուն համար է որ աշխարհ եկաւ: Կը մնայ որ մենք մեր սիրտը Իրեն յանձնենք արողջական վարահոյժեամբ եւ Ինք պատրաստ է մեզ բժշկելու, նորոգելու: Չյուսահարինք, ջըսենք դժուար է այլեւս: Ընդհակառակը, Քրիստոս կը յիշեցնէ ըսելով. «Այն ինչ որ մարդուն համար անկարելի է, Աստուծոյ համար ամէն ինչ կարելի է»: Նիւթը մեծահարուստ երիտասարդին հրաժարիլն էր հարստութենէն, եւ անոր արքայութիւն մընէր, Քրիստոս յարակօրէն ցոյց տուաւ ըսելով, այն ինչ որ անկարելի է մարդուն համար, Աստուծոյ համար ամէն ինչ կարելի է:

Շարունակելով 24 գլուխը 1-10 համարները: Ասկէ առաջ յիշեցուց, կրկնութեան գնով դարձեալ կը յիշեցնէ, թէ «Մի նախանձիր չար մարդոց, ու անոնց հետ ըլլալու, բարեկամանալու ցանկութիւնը մի ունենար», որովհետեւ անոնց միտքն ու խորհուրդները բառնութիւն են, չարութիւն: Միշտ յիշելով որ աւարտ կայ, եւ ամբարիշտ մարդոց լոյսը պիտի մարի: 3-4 համարները տան շինարարութեան օրինակով, կը յիշեցնէ, թէ ինչպէս լաւ տուն մը շինելու համար գիտութիւն է պէտք, որպէսզի ըստ այնմ մասնագիտական չափերով ու կանոններով շինուի այդ տունը, նոյնպէս ալ մեր հոգեւոր տունը, մեր նկարագրային գիծերը կառուցելու համար իմաստութիւն է պէտք ու հանճար: Այդ իմաստութիւնն ու հանճարը ուրիշ բան չեն եթէ ոչ Աստուծոյ ներկայութիւնը, եւ այդ ներկայութիւնը նման է պարուական ու վայելուչ գանձի: Այսօր կ'ապրինք, կամ կրնանք ապրիլ գեղեցիկ ու շքեղ տներու մէջ, պալատաւման, ամէն տեսակի վայելուչ կահ կարասիներով ու թանկարժէք քարերով, բայց երբ այդ բոլորին մէջ Աստուծոյ ներկայութիւնը չկայ, ահա այն արեն պարասութիւն է որ կ'ապրինք, որովհետեւ խորքին մէջ այդ արտաքին տեսքը եւ վայելչութիւնը միայն մեր աչքը պիտի լեցնէ, բայց ոչ հոգին: Հոգին միայն կրնայ լեցուիլ Աստուծոյ ներկայութեամբ, իր հանգիստը կը գրնէ Աստուծոյ մէջ, իր խաղաղութիւնը կ'ունենայ Աստուծով:

5-6 համարները կու գան յիշեցնելու ու մանաւանդ վարահեցնելու, թէ «Իմաստուն մարդը զօրաւոր կ'ըլլայ, ու գիտութիւն ունեցողը ոյժ կ'ուրեցնէ», ինչո՞ւ, որոցովհետեւ «Պատերազմը խոհեմութեամբ կ'ընես, իսկ յաղթութիւնը խորհրդականներու շարքինով»: Կեանքի պատերազմի մասին է խօսքը, որ սակայն երբ աստուածային իմաստութեամբ կ'առաջնորդուինք, ահա այն արեն այդ պատերազմը խոհեմութեամբ կ'ընենք, այսինքն լաւ մրածուած. չափուած ձեւուած: 7րդ համարը, որ ասկէ առաջ ալ ակնարկած էր, ըսելով. թէ «յիմարին համար այս իմաստութիւնը շարքար է, դժուար է, չուզեր ակննջ տալ, բայց երբ դրանը մէջ կանգնի, այսինքն Աստուծոյ դատաստանին, անհիկա իր բերանը պիտի չկարենայ բանալ, ըսելիք մը չունի որովհետեւ»: Մեր այսօրու վերջին համարը, 10րդ, ցոյց կու տայ եւ կը սորվեցնէ, թէ երբ ներդրութեան օրը թուականք, կը նշանակէ, մեր ոյժը քիչ է, ոչ թէ կը քիչնայ, այլ՝ ներդրութիւնը կու գայ ցոյց տալու մեր ոյժին չափը: Այնպէս ինչպէս հաւաքի պարագային ալ, յաճախ կը կարծենք որ հաւաքը ունինք, բայց ներդրութիւնն ու դժուարութիւնը կու գան ցոյց տալու չափը այդ հաւաքին: